

Font Freda

Muntanyola

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Zona del Pla del Vilar
Emplaçament Al peu del camí ramader de Fontfreda, zona de la pista del Pla del Vilar. No senyalitzat. 08505.

Coordenades:

Latitud: 41.91494
Longitud: 2.13532
UTM Est (X): 428294
UTM Nord (Y): 4640694

Classificació

Número de fitxa 08129-113
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVI-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Ref.Cad.: 007AR00038
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dt., 24/10/2006 - 02:00

Descripció

La font està al mig d'un bosc de pins i actualment raja poquet, ja que nota molt les temporades seques. Fa poc ha estat arranjada arreglant part del mur de contenció que fa de paret. Es tracta d'una estructura formada

per una font a dalt, i una altra pas a baix, ja en municipi de Sant Bartomeu del Grau. L'espai està arranjat amb una plataforma empedrada formada per lloses poc desbastades de pedra local i unides amb ciment. El conjunt de la font el forma una paret de pedra seca amb un panell central on s'ubica la font, aquesta formada per un broc gros de ferro i una gran pica o abeurador de pedra que recull i distribueix les aigües sobrants. Aquestes es tornen a canalitzar i van a parar a la font inferior, de factura molt més senzilla i on hi ha una aixeta.

Observacions:

Cal afamar la carretera que va de Santa Eulàlia de Riuprimer a Santa Maria d'Oló i pujar fins al coll de la Font Freda a uns 6 km de la primera població esmentada. Al punt quilomètric 13'1 hi ha un pas a mà dreta que mena a un camí. A uns 50 metres es troba la font.

Història

El topònim de Font Freda es documenta des del 938, i apareix com afrontació en la documentació del comtat de Manresa. La font de dalt, recentment arranjada, al 2000, conté una inscripció gravada, i que sembla una pedra aprofitada d'un altre indret, on es pot llegir: Jose Bracons Ylla, 1910. Mentre que la font de baix, més humil, té una pedra amb la data de 1980. Es desconeix el moment d'arranjament d'aquest espai, que podria haver tingut lloc a inicis del segle XX, per la data més antiga conservada. Tot l'entorn es coneix amb el nom d'aquesta font, i gairebé a sobre hi té el túnel de l'Eix Transversal, anomenat amb el mateix topònim, el Túnel de la Font Freda. Sí que podem dir que es tracta d'una font natural, no situada prop de cap casa o habitatge, però sí als peus del camí ramader de Fontfreda, del turó del mateix nom i de 939, 9 metres s.n.m. i de la carretera BV-4316 o camí tradicional de Santa Eulàlia de Riuprimer a l'Estany i Avinyó. Al 1996, el propietari de la finca de Pereriera, diu que la font estava totalment seca i perduda, potser, des de la guerra; i la va recuperar excavant una rasa fonda amb una retroexcavadora fins que va trobar la deu d'aigua per profunda, pel que va fer la font més avall per guanyar desnivell, deixant la font antiga de l'any 1910 com a sobreeixidor del dipòsit construït sota terra, al 1996. A més, va dotar-la d'una aixeta perquè no perdés aigua, es va construir una taula de pedra i es van plantar 2 avets i 1 desmai arranjan l'espai. Al cap de poc temps va aparèixer la llosa de la taula trencada i es van emportar els 2 avets amb arrel i tot, i l'aixeta també. Això explica l'estat d'abandó i el fet que s'hagi tallat el pas de vehicles motoritzats. A més de la font freda, s'havien recuperat 6 fonts més dins la finca: la Font del Cabrit, Font del Senglar, Font de la Teula, Font de la Casanova, Font de l'Ariet, Font de Sant Miquel. Totes elles amb aigua abundant.

Bibliografia

AADD. (1996). Muntanyola. Revista trimestral n. 4. març 1996. Ajuntament de Muntanyola. Muntanyola: 7. BOLÓS, J.; HURTADO, V. (2004). Atlas del comtat de Manresa (798-993). Rafael Dalmau ed. Barcelona: 9. GRUP DE DEFENSA DEL TER. (2005). Les fonts que tenim. Osona i el Lluçanès. Ed. Eumo. Vic: 181.

